

Museet indrettedes da i to Loftsværelser i det nybyggede Tinghus i Herning, og i 1896 aabnedes det for Besøg. Nogle Aar efter dannedes der et Museumsfund, som nu tæller 265 Medlemmer, og de have ved aarlige Bidrag forøget Museet saaledes, at det nu bestaar af omtrent 8,000 Numre. Disse Genstande ere brandforsikrede for 20,000 Kr., men de ligge nedpakkede i Kasser, da der ikke er Plads til dem i det Rum, Museet har oppe i Tinghuset. Nu er det jo rimeligt, at de interesserede ønske at faa en Museumsbygning til dette Museum, der er oprettet ved energisk Arbejde af den gamle Lærer Trøstrup, og de have derfor, efter at der er blevet skænket dem et Areal, indkøbt en Del dertil, saaledes at Grunden nu har en Værdi af omkring 7,000 Kr. Paa denne Grund have de opført en almindelig Bondegaard, som ogsaa har en Værdi af 7,000 Kr., og i denne Bondegaard, som baade har Udhus og et Stuehus i gammel Stil, finde vi en Bindestue fra gammel Tid rigtigt gengiven, idet der dér er anbragt 4 Voksfigurer, som forestille 2 Mænd og 2 Kvinder, der strikke. Udbygningen er i Stil et Aarhundrede tilbage. Paa denne Grund, som er stor nok dertil, ønsker man i Herning at faa en Museumsbygning oprejst saaledes, at de kunne have deres Museumsgenstande der. Der ønskes dertil 30,000 Kr. Man har henvendt sig til Ministeren, men der var oprindelig nogle Fejl eller Uregelmæssigheder ved de indleverede Tegninger, men ved Forhandlinger mellem Herningmuseet og Nationalmuseet er der fremkommet Udtalelser fra Nationalmuseet, som give Finansudvalget det Haab, at Ministeren snarest muligt vil være behjælpelig med at faa denne Bygning opført. Nationalmuseet har under 9. Februar tilskrevet Bestyrelsen derovre, at „Lovene give god Betyggelse for Museets sikre og heldige Udvikling i Fremtiden, ligesom de ere affattede under al Hensyntagen til de ældre Museer i og udenfor Hovedstaden“. Det hedder endvidere: „Ogsaa om Udkastet til Museumsbygningen kunne vi udtale, at det sikkert ved en videre Gennemarbejdelse vil kunne føre til en Plan, der vil være endogsaa særdeles tiltalende og vel afpasset efter Museets Tarv“. Og det hedder til Slut: „Saaledes er det os en Glæde at kunne udtale, at vi ikke se, at der kunde være noget til Hinder for, at der ydedes Museet en Bevilling til Opførelse af Bygningen“. Skrivelsen er undertegnet Møllerup og Sophus Müller. Udvalget haaber, at Ministeren ved nærmere at overveje Sagen vil

finde det rigtigt at foreslaa et Tilskud til dette Museum, der ligger i en fremadstræbende By i Midtjylland, og som sikkert vil faa stor Betydning for Jylland og særlig for den Egn, der har sluttet sig om det.

Under Nr. 50 andrager Sløjdforeningen af 1902 om en aarlig Understøttelse. Denne Forening bestaar nærmest af dem, der slutte sig om Sløjdskolens i Askov, og den ønsker at faa et Statstilskud direkte, saa at det ikke gaar gennem „Dansk Sløjdforening“. Som det gentagne Gange her i Tinget har været omtalt, er der ingen Uoverensstemmelse mellem de to Foreninger, men de arbejde med det samme Maal. Udvalget ser derfor ikke rettere end, at det er ønskeligt, at de komme til at staa lige, saaledes at hver fik sit Tilskud eller maaske saaledes, at de fik en Fællesinspektør, som stod udenfor „Dansk Sløjdforening“. Den nuværende Inspektør er særlig Part i Sagen, idet han har stiftet „Dansk Sløjdforening“. Sløjdforeningen af 1902 har flere Medlemmer end den anden, den er særlig anbefalet af Ministeriets Tilsynsmand og adskillige andre. Skolen i Askov virker sikkert meget heldigt, og det var derfor ønskeligt, om den kunde faa sit Tilskud umiddelbart fra Staten, eller det kunde ordnes saaledes, at der blev en Fællesinspektør for Foreningerne, der ikke var særlig interesseret i den ene af dem. Udvalget har altsaa foreslaaet Sagen henvist til Ministerens Overvejelse.

Andragende Nr. 91 i Betænkningen er fra en Inspektrice og Lærerinde fra Næstved kommunale Realskole, der søger om Anciennetetsforhøjelse. Hun bestyrede fra 1891 til 1901 en af Kommunen støttet Pigeskole i Næstved, og under hendes Bestyrelse voksede Elevantallet fra 43 til 124, alt tydede paa en fortsat heldig Udvikling af Skolen, da hendes Virksomhed pludselig maatte standse, fordi Skolens Lokaler bleve opsagte til Fraflytning, og andre ikke kunde skaffes. Ved Kommunalbestyrelsens Medvirkning overtog hun saa en Lærerindestilling ved en Fællesskole i Næstved, men hendes Anciennetet fra de Aar, hun virkede ved den private Skole, er ikke medtagen ved Beregningen af hendes Løn. Det er en af disse Lærerinder, der i en Række af Aar have arbejdet ved den private Skole og nu ere gaaede over til den offentlige Skole, og da nu Skolevæsenets Lønningsforhold i det hele skal tages under Overvejelse, har Udvalget ment at burde henvise dette Andragende til Ministerens Opmærksomhed, og vi haabe, at denne Dame maa faa sit Ønske opfyldt,